

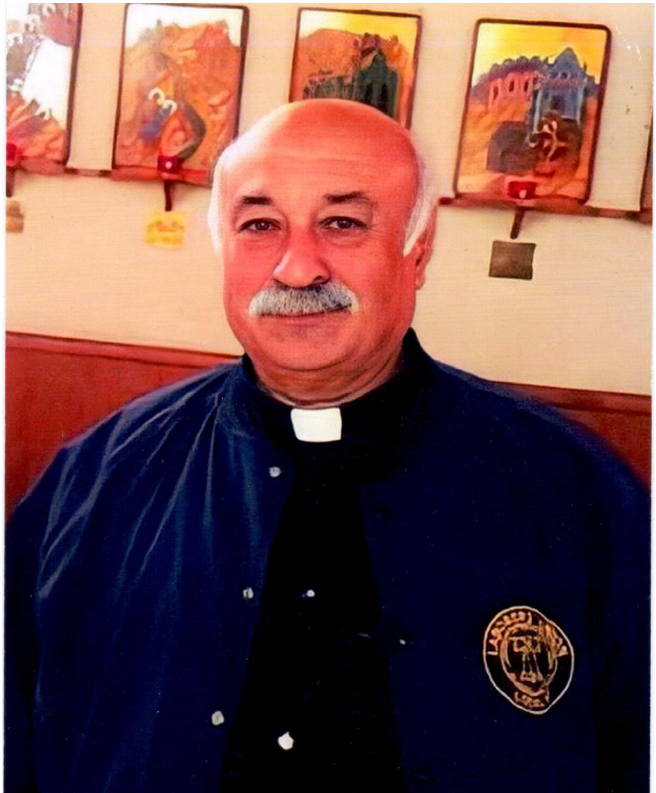
ბახსენება

ელგუჯა ჩაგანავა
ავთანდილ ლეონიძე

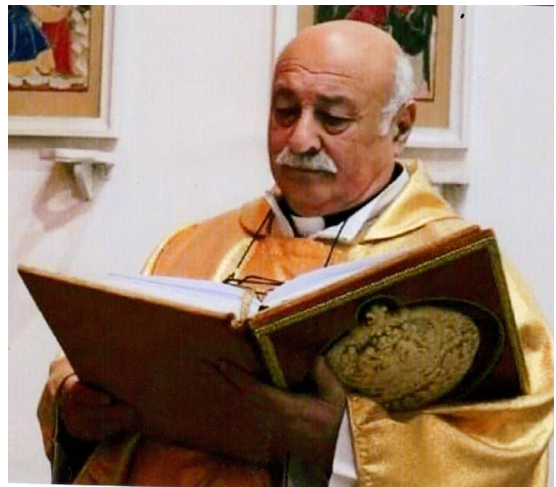
**არ დავინწყება მოყვრისა
თენგიზ პარმაქსაზაშვილი – მეგობარი, კოლეგა,
პროფესიონალი არქივისტი**

აჭარის საარქივო სამმართველოს რიგებში საქმიანობდა კეთილშობილი, აღალმართალი ადამიანი, ქვეყანაზე უსაზღვროდ შეყვარებული პიროვნება თენგიზ პარმაქსაზაშვილი. წარმოშობით იგი საქართველოს უღამაზესი კუთხიდან – რაჭიდან იყო. რწმენით იგი კათოლიკე ქართველი იყო და სიცოცხლის ბოლომდე ერთგულად ემსახურებოდა კათოლიკური ეკლესიას.

თენგიზ პავლეს ძე პარმაქსიზიშვილი დაიბადა 1953 წლის 31 ივლისს, ქ. ბორჯომში. 1970 წელს დაამთავრა ბათუმის N 22 საშუალო სკოლა. 1972-1974 წლებში მსახურობდა საბჭოთა არმიის რიგებში. 1975 წ. ჩაირიცხა ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიურ ინსტიტუტში ქართული ენისა და ლიტერატურის სპეციალობაზე. ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ, 1983 წელს მუშაობა დაიწყო ბათუმის N 2 საშუალო სკოლის ინტერნატში აღმზრდელის პოზიციაზე. პარალელურად, რამოდენიმე თვის განმავლობაში (იანვარ-მაისი) მუშაობდა ქობულეთის რაიონის სახალვაშოს რვაწლიან სკოლაში ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად. 1985 წლის 18 თებერვლიდან სამუშაოდ გადადის ბათუმის N 14 საშუალო სკოლაში სამხედრო მომზადების მასწავლებლად. 1986 წლიდან შეიცვალა პროფილი და სამუშაოდ გადავიდა სასტუმრო „მესხეთში“ ჯერ ინსტრუქტორ-მეთოდისტის, შემდეგ კი რეჟიმის უფროსის თანამდებობებზე. ამ დაწესებულებაში იმუშავა ათი წლის განმავლობაში, 1996 წ. ბოლომდე, როცა მოხდა ორგანიზაციის ლიკვიდაცია.



2010 წლის 3 მარტს ბათუმის სულიწმინდის სახელობის კათოლიკური ეკლესიის წინამძღვრმა მ. გაბრიელე ბრაგანტინმა რეკომენდაცია გაუწია და თხოვნით მიმართა დღი-ლობრივ ხელისუფლებას ჟურნალ „საბას“ კორესპონდენტის თ. პარმაქსიზიშვილის დასაქმების შესახებ.



ბათუმი. 21.03.2010წ.

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის
მთავრობის თავმჯდომარეს,
ბ-ნ, ლევან ვარშალომიძეს

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის
კაბინეტის საკანცელარიო, დეპარტამენტი
№ 05-42/27
« 22 » 03 2010 წ.
გვამართა: ძირითადი / დანართი

ბ-ნო ლევან,

მოგმართავთ თხოვნით ჩვენი მრევლის ჟურნალის თენგიზ პარმაქსიზიშვილის შესახებ, რათა მას თქვენი შესაძლებლობის ფარგლებში გაუწიოთ რეკომენდაცია საარქივო დეპარტამენტში სამსახურის დასაწყებად. თენგიზი პროფესიით არის ფილოლოგი. აქვს დოკუმენტებთან და მასალებთან მუშაობის დიდი გამოცდილება. იგი ჩვენი ჟურნალის „საბას“ კორესპონდენტია ბათუმიდან. ფლობს ბერძნულ, რუსულ ენებს, წერს და კითხულობს ფრანგულად. ჩვენი ეკლესია საჭიროებს აჭარაში კათოლიკური ეკლესიის მართლმადიდებლის შესახებ დოკუმენტების მოძიებას და მასზე მუშაობას. იმედი გვაქვს თქვენი დახმარებით გადაწყდება, როგორც ეს საკითხი, ისე თენგიზის დასაქმების საკითხი.

თქვენ პირადად იცნობთ მას. რამოდენიმე წლის წინ შეხვედრა და საუბარი გქონდათ თქვენს კაბინეტში. მოკლე ხანში, საარქივო დეპარტამენტში ჩატარდება ატესტაცია, რის შედეგად შეიქმნება ვაკანტური ადგილები.

იმედს ვიტოვებთ, გაითვალისწინებთ ჩვენს თხოვნას, რისთვისაც წინასწარ გიხდით მადლობას.

ვსარგებლობთ შემთხვევით და გისურვებთ წარმატებულ და ნაყოფიერ საქმიანობას ამ რეგიონის საკეთილდღეოდ.

გფარავდეთ ჯფალი!

პატივისცემით, ბათუმის სულიწმინდის სახ. კათ. ეკლესიის წინამძღვარი მ. გაბრიელე ბრაგანტინი.

მ. გაბრიელე ბრაგანტინი

თხოვნა დაკმაყოფილდა და საარქივო სამმართველოს უფროსის 2010 წლის 13 მაისის N 84 ბრძანების საფუძველზე თ. პარმაქსიზიშვილი დაინიშნა აჭარის მთავრობის საქვეუწყებო დაწესებულება – საარქივო სამმართველოს დაკომპლექტებისა და დოკუმენტების სამეცნიერო-ტექნიკური დამუშავების განყოფილების დამხმარე მოსამსახურის პოზიციაზე.



**აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის
მთავრობის აპარატი**

„ 23 “ მარტი 2010 წ.

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის
საარქივო სამმართველოს უფროსს
ბატონ კ. სურგულაძეს

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარის ბატონ ლევან ჯრშალომიძის რეზოლუციით გეგზავნებათ ბათუმის სულიწმინდის სახელობის კათოლიკური ეკლესიის წინამძღვრის მამა მამრიელე ბრატანტინის 2010 წლის 21 მარტის წერილი.

დანართი: „1“ ფურცელზე.

საქმისწარმოების დეპარტამენტის
უფროსი

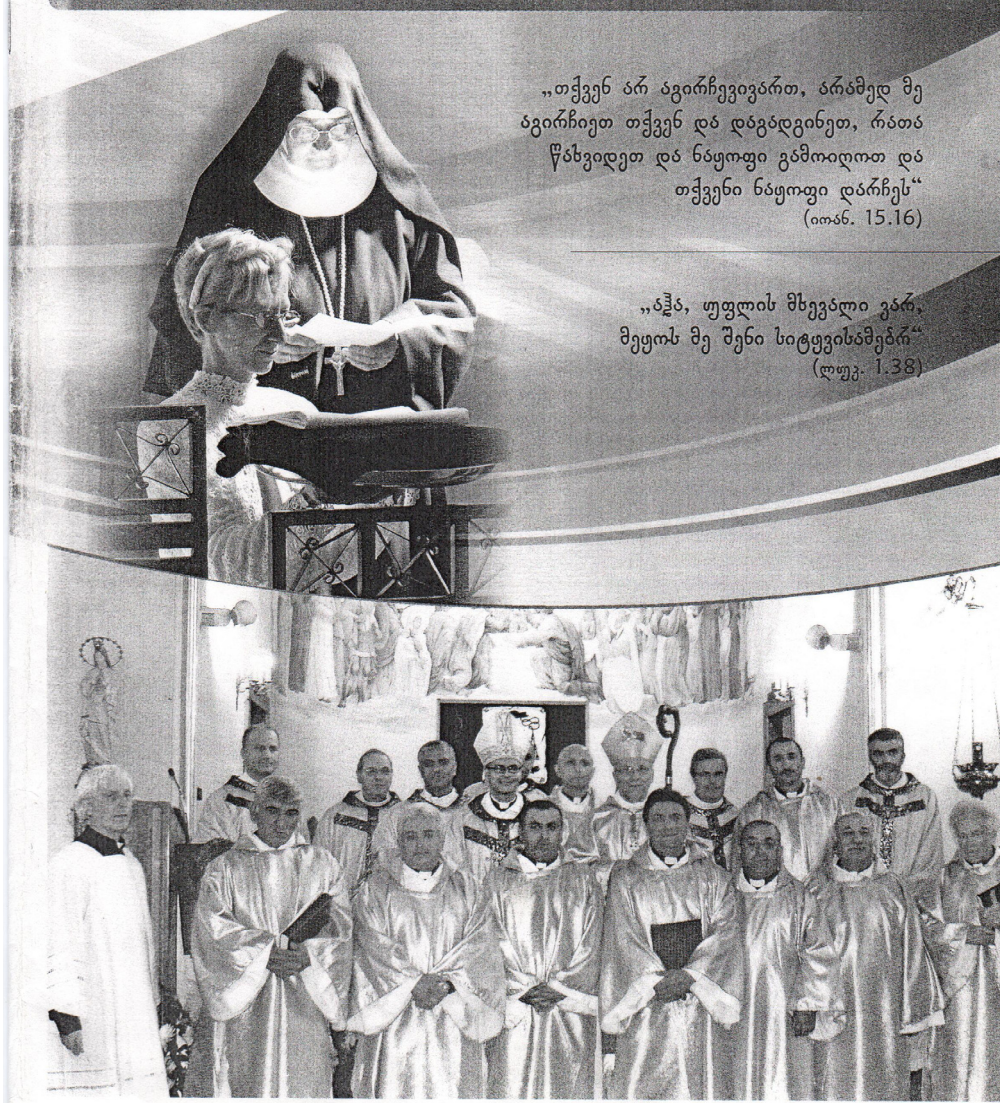
მ. სარჯველაძე

საარქივო სამმართველო
23 03 2010წ.
განკვეთილი № 01-25/120

2011 წ. 4 მაისიდან იგი ინიშნება საარქივო სამმართველოს ტერიტორიული ორგანოს ხელვაჩაურის არქივის წამყვან სპეციალისტად. ამ პოზიციაზე მანიშნავა გარდაცვალებამდე, 2021 წლის 27 აგვისტომდე. თ. პარმაქსიზიშვილი იყო შრომისმოყვარე, ენერგიული და დაუღალავი არქივისტი. დაკისრებულ მოვალეობას იგი ასრულებდა დიდი პასუხისმგებლობით და ხარისხის მაღალი სტანდარტით.

საარქივო სამმართველოში მუშაობის პარალელურად იგი ეძიებდა ბათუმის კათოლიკური ეკლესიის ისტორიასთან დაკავშირებულ საარქივო დოკუმენტებს. ამ პრობლემატიკას ავტორმა არაერთი ნაშრომი მიუძღვნა, რომელიც იბეჭდებოდა ჟურნალ „არხეიონსა“ და საქართველოს კათოლიკეთა ყოველთვიურ მაცნეში „საბა“.

საქართველოს კათოლიკეთა ყოველთვიური გაცემა



„თქვენ არ ავირჩევივართ, არამედ მე
ავირჩიეთ თქვენ და დაგადგინეთ, რათა
წახვიდეთ და ნათუფი გამოიღოთ და
თქვენი ნათუფი დაბრუნეს“
(იოან. 15.16)

„აჰა, უფლის მსევალი ვარ,
მეტოს მე შენი სიტყვისაჲმბრ“
(ლუკ. 1.38)

თენგიზ პარმაქსაზაშვილი განათლებული კაცი იყო. ფლობდა ქართულ, რუსულ და ფრანგულ ენებს. უსაზღვროდ უყვარდა ქართული კულტურა, ხელოვნება, განსაკუთრებით ქართული პოეზია.

არაერთხელ მოუტანია ჩვენთან მის მიერ დაწერილი ლექსი გასაცნობად და აზრის გამოსახატავად. გარდაცვალებამდე – 2021 წლის აგვისტომდე –

რამდენიმე კვირით ადრე დაწერილი, სხვებისთვის უცნობი ერთ-ერთი ლირიკული ლექსი „მე მიყვარს“ – ამ სტრიქონების ერთ-ერთ ავტორს – ე. ჩაგანავას მიუძღვნა. მართალია ლექსი არ გამოირჩევა მაღალი მხატვრული ღირებულებით, ამასთან თვალში საცემია დაუხვეწაობა (ეს საპატიო ნაკლია, რადგან იგი პროფესიონალი პოეტი არ ყოფილა), მაგრამ მასში ჩანს ავტორის შინაგანი პოეტური სამყარო, პატრიოტული სულისკვეთება და კეთილშობილება. სწორედ ამიტომ ჩავთვალეთ მიზანშეწონილად ამ ლექსის მკითხველისათვის გაცნობა:

მე მიყვარს ჩემი სამშობლო
ლაჟვარდოვანი ცა, მისი მთა და ბარი,
ქართული ვაზი, ქართული სუფრა,
სადღეგრძელოს თქმა.
ჩემი ხალხი და დედულ-მამული,
ტაძარისაკენ მიმავალი გზა!
ერი უდრეკი, ბევრის მნახველი.
ჩვენ გვეძახიან გურჯებს
მომხდურთ ენაზე ეს სიტყვა ნიშნავს,
ქედუხრელსა და ურჩებს.
ისტორია გვაქვს ჩვენ ძალზე ძველი
მიწის სიყვარული გვაქვს სულში,
გეორგიანებსაც გვიწოდებენ, გვწამს წმინა გიორგის
ეს სიყვარული ძლიერია და მოდის ღვთისგან
მისგანვე მოდის შენდობის მაღლი
ეს დიდი განძი ჩვენთვის, კაცთათვის
ადამიანურ გრძნობათა შორის უპირველესი!
ღმერთმა ჩვენ შეგვქმნა და ძე მოგვივლინა
იგი იტანჯა ჩვენთვის
„მამაო ჩვენო“ მან შეგვასწავლა,
ცნებანი მოგვცა სიყვარულის,
სიკეთის მსახურება, ჩაგრულთა შემწეობა,
რწმენა ღვთისა და ხალხის,
დედა ღვთისმშობელს მან ჩაგვაბარა,
და გზა გვიჩვენა სასუფეველის!

ათეულ წელს ითვლის თ. პარმაქსიზიშვილის ურთიერთობა საარქივო სამმართველოსთან. არქივის ყველა თანამშრომელს ახსოვს თ. პარმაქსიზიშვილი, როგორც უადრესად კეთილსინდისიერი, პატიოსანი, თავმდაბალი არქივისტი, სიტყვისა და საქმის კაცი, ერთგული მეგობარი და დამრიგებელი. ჩვენს დაწესებულებაში იგი იქცა სიკეთისა და სიყვარულის სიმბოლოდ. იგი დააკლდა ოჯახს, ჩვენს ქალაქს, საარქივო სამმართველოს. საუკუნოდ იყოს ხსენება მისი.